

Roken, een 'teer' onderwerp

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor Senioren Vereniging Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Dat mogen we best wel zeggen. Niet alleen omdat er in een rookproduct veel teer zit, maar ook omdat er nog steeds een heleboel mensen zijn die het roken niet kunnen laten. Die gewoon een of meer sigaretjes of sigaartjes op een dag willen consumeren omdat ze dat lekker vinden en menen er daardoor behoefte aan te hebben. Dat hoeft voor veel dampers (m/v) niet een heel pakje of doos te zijn. Met enkele strootjes of bolknakken per dag zijn ze al tevreden. Maar er zijn mannelijke en vrouwelijke dampers die aan één pakje of doos niet genoeg hebben en daardoor een gevaarlijk spel spelen met hun gezondheid. Zeker als ze met de rook ook hun longen vullen. In vroeger tijden rookte ik ook flink, maar nooit over mijn longen. Als ik dat wel eens probeerde wist ik van ellende niet waar ik blijven moest. Maar zo inhaleren en weer uitblazen kon ik wel opbrengen. Bij sigaren deed je dat vanzelf wel, want daar konden de longen al helemaal niet tegen.

In de "sigarenwereld" was er een grote keuze aan allerlei verleidelijk klinkende merken. Kent u die sigarenmerken nog? Laat ik er eens enkele noemen: Willem II – Hofnar – Paladijn – La Paz – Hudson – Velasques – Senator – Victor Hugo – Schimmelpenning – Ritmeester – Wintermans – Elisabeth Bas. Een grote verscheidenheid van merken die ook weer diverse namen hadden voor bepaalde modellen of nicotine-inhoud van hun sigaren hadden. En de sigarenroker die op straat durfde te roken was dan niet van de jeugd af. Want het sparen van sigarenbandjes was een geliefde bezigheid. En de niets vermoedende roker werd dan vaak door een opgeschoten mannetje lastiggevalen met de vraag; "mijnheer mag ik dat sigarenbandje van u?" En de mannen die dat weigerden waren op een hand te tellen. En op die

manier vulde je heel wat plakboeken met de bandjes van de diverse merken sigaren.

Ook in het sigarettenrooksel had je nodige verscheidenheid. Wie herinnert zich niet de namen van Miss Blanche – Golden Fiction – Turmac – Stuyvesant – Roxy – Pall Mall – Camel – Lexington – Marlboro – Philip Morris – Gauloise. En dan had je ook nog de zelf gedraaide sigaretten van o.a. de shag tabak van Drum – van Nelle (zwarte) – Brandaris – Samson – Javaanse Jongens – Paramount – Lucky Strike – Red Bull? Dat waren dan geen sigaretten, maar 'sjekkies'. Bij de pijptabak herinner ik mij alleen de merken Voortrekker en Heerenbaai. De Voortrekker gebruikte ik zelf in de periode dat ik meende dat het gezonder was om pijp te roken. En er waren ook nog figuren die de tabak niet rookten, maar in hun mond stopten en kauwden of met hun neus het vergif opsnoven.

Maar er waren ook felle tegenstanders van het roken. Die gingen er als het waren 'te vuur en te zwaard tegen het roken te keer. Dat had tot gevolg dat een deel van de rokende mensheid begon in te zien dat het roken niet zo heel erg van de gezonde was. Door alle anti rook acties begon het aantal rokers geleidelijk aan te verminderen. En toen de overheid het roken ook als een ongezonde bezigheid begon te bestrijden verminderde stopten steeds meer lieden met het uitblazen van enorme "stoom"wolken.

Nu worden mensen die (nog) roken als een soort paria's beschouwd en vaak met de nek aangekeken. Maar zo af en toe eens een 'rokertje' opsteken hoeft niet zo heel veel kwaad te doen. Voor velen die het in het leven door een of andere oorzaak niet gemakkelijk hebben kan een rokertje best wel eens opluchting brengen. Voorwaarde is daarbij wel dat je zo weinig mogelijk voor die verleiding bezwijkt en de longen niet aan nicotinevergiftiging blootstelt. Dat laatste zal je, heb ik proefondervindelijk vastgesteld, met

sigaren en de pijp zeker niet doen. Maar helemaal niet roken is natuurlijk toch het beste.

Ik heb een man gekend die de leeftijd negentig jaren was en die als een schoorsteen rookte. Toen hij hoorde dat roken slecht was, is hij onmiddellijk gestopt. En leefde hij nog vier jaar. Een ouder familielid wel van het roken af, maar toch niet helemaal. Als hij weer eens goesting kreeg om een sigaar op te steken, stapte hij naar een kast in de woonkamer. Pakte daar een sigarendoos met inhoud uit en rook hij aan die inhoud. Daardoor was zijn behoefte aan roken dan weer voor een poos bevredigd.

Maar wat met de mensen die het roken niet kunnen laten? Daarvoor is het Vapen uitgevonden. Volgens zogenaamde “deskundigen” is dat wel gezond of minder schadelijk. Maar volgens de fanatieke “anti-rokers” is dat niet het geval. Het gif van de nicotine blijft zijn kwalijke werk doen. En men kan er zelfs ook verslaafd aan raken. En dan moet je daar ook weer hulp voor zoeken om ervan af te komen. Roken gezond? Nee, maar heel af en toe is het wel eens lekker en kan het in moeilijke tijden wel opluchting brengen. Het is mij ook gelukt, ook al heb ik best nog wel eens zin om een ‘rokertje’ op te steken. Dan eens flink slikken en zeggen ‘hebruuk je verstand’. En dat doen we dan ook maar. En daar heb ik nog nooit spijt van gehad.

Augustinus